

פרשת ויצא – לחם לאכול ובגד ללבוש

בנדר שנדר יעקב הוא ביקש: "ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש" (כח כ), יעקב ביקש רק את הדברים ההכרחיים: "לחם לאכול ובגד ללבוש", ללמד אותנו שמי שמסתפק רק בדברים ההכרחיים הוא תמיד שמח, כי אם יהיה לו אוכל יותר משובח מלחם הוא ישמח, אבל מי שרגיל רק למותרות, תמיד הוא חי בהרגשה של חוסר, כי תמיד יש אוכל יותר טוב. ועל כך אמרו רבותינו: "איזהו עשיר? השמח בחלקו".

שאלו המפרשים - יעקב היה יכול לקצר בדבריו ולהגיד: "ונתן לי לחם ובגד", שהרי ברור שלחם אוכלים ובגד לובשים, ומדוע הוא הוסיף לחם לאכול ובגד ללבוש?

תשובה על כך בסיפור שסיפר הרב שבדרון ז"ל. הוא סיפר שיום אחד הוא עבר בשכונת קריית משה ליד מאפיית אנג'ל וראה את בעל המאפייה כשהוא רזה מאוד וחיוור. אמר לו הרב שבדרון: בא תיכנס למאפייה ותאכל כמה עוגות טעימות, וכך תעלה קצת במשקל ותראה יותר טוב, הרי כל המאפייה שלך ולא עולה לך כסף. אמר לו בעל מאפיית אנג'ל: בזמן האחרון חליתי במחלת ציליאק ואסור לי להכניס לפה שום מאכל העשוי מקמח.

אמר הרב שבדרון: עכשיו אני מבין למה יעקב ביקש "לחם לאכול", כי יכול להיות שלאדם תהיה מאפייה שלמה ואסור יהיה לו לאכול לחם.

בהמשך היום ראה הרב שבדרון את בעל מפעל חליפות בגיר, כשהוא יושב באמצע היום במרפסת כשהוא לבוש בפיג'מה. אמר לו הרב שבדרון: זה לא מתאים לאדם מכובד כמוך לשבת כך באמצע היום כשאתה לבוש בפיג'מה, יותר מתאים שתלבש חליפה, הרי כל מפעל בגיר שייך לך. אמר לו בעל מפעל בגיר: אני חולה ואני כל הזמן שוכב במיטה, ולכמה הדקות שאני קם לשבת קצת במרפסת אני לא אלבש חליפה.

אמר הרב שבדרון: עכשיו אני מבין מדוע יעקב ביקש "בגד ללבוש", כי אפשר להיות בעל מפעל חליפות בגיר ולא ללבוש חליפה.

מכאן צריך ללמוד שכשקמים בבוקר ואפשר להתלבש ולאכול, צריך להודות על כך לקב"ה, ולברך בשמחה "על נסיך שבכל יום עמנו...".